

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 12Csp/58/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220200898
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Orlai
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2021:6220200898.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Zoltánom Orlaiom v spore žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému M. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C.A. R. XX/XXX, Ž.,
o zaplatenie 4.957,74 Eur istiny s prísl., takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e** v časti pre zaplatenie sumy 510,75 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 510,75 Eur od 21.04.2020 až do zaplatenia.

Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Predchodca žalobcu - spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155 (ďalej aj len ako „VÚB, a.s.“ alebo ako „predchodca žalobcu“) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 29.05.2020 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 4.957,74 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 21.04.2020 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia a to na tom skutkovom a právnom základe, že dňa 14.01.2015 bola medzi VÚB, a.s. a žalovaným uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa VÚB, a.s. zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.400,- Eur a bol povinný VÚB, a.s. platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80,- Eur. V zmysle dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystavil klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty s čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s metodickým usmernením č. 7/2004 úseku bankového dohľadu NBS. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezavazuje klienta povinnosť uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dižný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil k 04.04.2020 nový výpis z

bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.03.2020, obsahujúci súhrn debetných položiek a to: istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 4.957,74 Eur. Konečný dlh žalovaného tak predstavuje sumu 4.957,74 Eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom k 31.03.2020, t. j. v lehote splatnosti do 20.04.2020. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške a to od 21.04.2020 do zaplatenia.

2. K žalobe boli priložené Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej aj len ako „Obchodné podmienky“); Výpis z Bankomatky Quatro od 27.02.2015 do 31.03.2020 a Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, podpísaná žalovaným dňa 23.12.2014 a VÚB, a.s. dňa 14.01.2015 (ďalej aj len ako „Zmluva o pôžičke“).

3. Súd žalobu s prílohami doručil žalovanému do vlastných rúk dňa 24.07.2020 a súčasne ho vyzval na vyjadrenie sa k žalobe v lehote 10 dní. Žalovaný sa v stanovenej lehote k žalobe nevyjadril.

4. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 12Csp/58/2020-62 zo dňa 11.08.2020 súd na základe návrhu žalobcu pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila spoločnosť VÚB, a.s. a na jej miesto do sporu ako žalobca vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154.

5. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 31.12.2020 prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že žalovaný dňa 23.12.2013 vyplnil Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro. V zmysle Obchodných podmienok prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro zo strany Banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Zo strany Banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 14.01.2015, o čom svedčí podpis na uvedenej Žiadosti. Uviedol ďalej, že kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním Žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s Obchodnými podmienkami. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.400,- Eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 80,- Eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 26.02.2015 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 02.06.2017 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaným spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. V predloženej zmluvnej dokumentácii, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z a jeho prílohy č. 2. O výške ročnej úrokovej sadzby 22,80%, označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 2.400,- Eur a výške štandardnej mesačnej splátky 80,- Eur bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s., ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Žalovaný bol oboznámený s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.. Rozsah čerpania žalovaného predstavuje 3.170,- Eur. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 1.920,- Eur. Čo sa týka uplatnenej sumy 4.957,74 Eur, tak táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle Obchodných podmienok kartový účet zaťažovaný štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná suma 4.957,74 Eur pozostáva z: istiny 2.364,95 Eur; poplatkov 93,93 Eur; štandardného úroku 2.082,04 Eur a sankčného úroku 416,82

Eur. Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba používaná na výpočet výšky úrokov z omeškania stanovených podľa vykonávacieho predpisu, o ktorú sa zvyšuje štandardná úroková sadzba. Sankčná úroková sadzba teda predstavuje úrok z omeškania, ktorý sa stanovuje v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Určenie výšky sankčného úroku sa odvíja od prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu. Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba, ktorou sa denne úročí pohľadávka po lehote splatnosti. Štandardná úroková sadzba je úroková sadzba uvedená v Cenníku, zverejnená na internetovej stránke Banky alebo inak oznámená v lehotách v súlade so Zmluvou a platnými právnymi predpismi. Banka má právo stanoviť Štandardnú úverovú sadzbu pre jednotlivé druhy Transakcií diferencovane. Štandardná úroková sadzba bola stanovená v zmysle Zmluvy a Cenníka vo výške 22.80 % ročne. V zmysle Obchodných podmienok: „V prípade, že klient do Dňa splatnosti neuhradí Povinnú splátku, Banka má právo: (a) úročiť pohľadávku po lehote splatnosti denne aj Sankčnou úrokovou sadzbou, (b) účtovať administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky v súlade s platným Cenníkom, (c) neumožniť autorizáciu nových Transakcií na všetkých Kartových účtoch. Ďalej žalobca uviedol, že berie žalobný návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 510,75 Eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhuje, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšnej časti žalobcom uplatneného nároku zotrval naďalej a žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.446,99 Eur a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4.446,99 Eur od 21.04.2020 do zaplatenia. K podaniu priložil listiny -Obchodné podmienky; Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.06.2017, predžalobnú upomienku zo dňa 04.05.2017 spolu s doručenkou a Cenník VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer FinanceHolding, a.s..

6. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 07.01.2021 v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu v zmysle § 180 CSP. Právny zástupca žalobcu v podaní doručenom súdu dňa 31.12.2020 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a požiadal, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že pohľadávku žalobcu prestal splácať preto, že prišiel o zamestnanie. S právnym zástupcom žalobcu sa pokúšal dohodnúť ne jej splácaní v mesačných splátkach po 10,- Eur mesačne, čo mu však umožnené nebolo. Pohľadávku momentálne nemá z čoho splácať. Žalobca si voči nemu v exekučnom konaní vymáha inú pohľadávku, túto však tiež nemá z čoho zaplatiť.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dokladmi, ktoré ku žalobe a k vyjadreniu predložil žalobca, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 14.01.2015 Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty Quatro, na základe ktorej zmluvy poskytol žalovanému úverový rámec vo výške 2.400,- Eur s dojednaním mesačnej splátky vo výške 80,- Eur. K uzavretiu zmluvy došlo na základe Žiadosti žalovaného o aktiváciu Bankomatky Quatro zo dňa 23.12.2014 a to jej akceptáciou a schválením zo strany právneho predchodcu žalobcu. Medzi zmluvnými stranami bola tiež dojednaná úroková sadzba vo výške 22,80 % ročne, mesačná splátka a termín jej splatnosti. Žalovaný úverový rámec čerpal postupne od 26.02.2015 do 29.12.2016 a to v celkovej výške 3.170,- Eur. Žalovaný za obdobie od 27.02.2015 do 31.03.2020 uhradil celkovo čiastku 1.920,- Eur. Žalovaný sa prvý krát dostal do omeškania so zaplatením splátky za mesiac 01/2017, ktorá mala byť zaplatená do 20.01.2017. Splátku za mesiac 02/2017 žalovaný uhradil dňa 03.02.2017 a potom následne ďalšie splátky, vrátane splátky za mesiac 03/2017 už neuhradil. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 04.05.2017 vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 240,- Eur a to bezodkladne. Súčasne ho upozornil, že ak do 25.05.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej za mesiac 03/2017, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Právny predchodca žalobcu úver zosplatiť listom zo dňa 02.06.2017. Žalobca sa domáha zaplatenia sumy 4.957,74 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 2.364,95 Eur, poplatkov vo výške 93,93 Eur, štandardného vo výške 2.082,04 Eur, sankčného úroku vo výške 416,82 Eur.

9. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“); ak je žaloba vzatá späť šťastí, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015 (ďalej len ZOÚ); spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo

obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

11. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „OZ.“) v znení účinnom do 31.03.2015; spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom do 31.03.2015; ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 565 OZ; ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 100 ods. 1 prvá veta OZ; právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

15. Podľa § 54a OZ; premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

16. Podľa § 101 OZ; pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podľa § 103 OZ; ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Súd pri svojom rozhodovaní vyhádza z vyššie citovaných ustanovení zákona. V časti o zaplatenie sumy 510,75 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 510,75 Eur od 21.04.2020 až do zaplatenia, súd konanie v zmysle § 145 ods. 2 CSP konanie zastavil, nakoľko žalobca zobral žalobu v tejto časti späť ešte pred prvým pojednávaním a preto súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby nebol potrebný, nakoľko by jeho prípadný nesúhlas s čiastočným späťvzatím bol neúčinný.

19. Vzhľadom na skutočnosť, že v spore nenastali účinky účinného popretia skutkových tvrdení žalobcu zo strany žalovaného v zmysle § 151 CSP, súd nepovažoval za sporné medzi stranami žiadne skutkové tvrdenia žalobcu. Súd tak medzi stranami považoval za nesporné najmä to, že zmluva o úvere bola uzavretá. Žalovaný z kreditnej karty čerpal finančné prostriedky v celkovej sume 3.170,- Eur, pričom celkom z úveru splatil sumu 1.920,- Eur. Žalovaný nesplácal splátky riadne a včas. Predchodca žalobcu vyzval žalovaného na doplatenie dlžných splátok (najmä splátky 03/2017) s upozornením na možnosť zosplatenia úveru listom zo dňa 04.05.2017, ktorý žalovaný prevzal dňa 18.05.2017. Napriek výzve žalovaný dlh neuhradil a preto predchodca žalobcu úver zosplatil listom zo dňa 02.06.2017.

20. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere (§ 52 OZ) súd konštatuje, že nepopretie skutkových tvrdení žalobcu zo strany žalovaného nezbavuje súd povinnosti podrobiť predmetnú zmluvu o úvere kontrole z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 9 a § 11) a ako aj kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok. Súd je takisto povinný prihliadať na absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov (napr. podľa § 39 OZ) a na zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11

Zákona o spotrebiteľských úveroch), pričom s účinnosťou od 05.12.2018 je súd povinný ex offio prihliadať aj na premlčanie nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (§54a OZ) a to tak v prospech ako aj v neprospech veriteľa.

21. Žalobca listinným dôkazom - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru odkazuje (pokiaľ ide o výzvu na zaplatenie dlžných splátok a upozornenie na možnosť zosplatnenia úveru) na Predžalobnú upomienku. Z listinného dôkazu Predžalobná upomienka vyplýva, že predchodca žalobcu upozornil žalovaného na nedoplatok v sume 240,- Eur a na možnosť zosplatnenia úveru, ak v lehote do 25.05.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2017. Z výpisu z úverového účtu vyplýva, že splátky boli splatné do 20. dňa v mesiaci, pričom žalovaný sa prvý krát omeškal so zaplatením splátky za mesiac 01/2017, ktorá bola splatná dňa 20.01.2017. Oprávnenie spoločnosti Consumer FH zosplatniť úver pritom vyplýva z bodu 35 Obchodných podmienok, ktoré sú podľa čl. XIII Zmluvy o úvere jej súčasťou.

22. V zmysle § 103 OZ tak odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky 01/2017, t. j. dňa 21.01.2017, začala plynúť trojročná premlčacia doba (§ 101 OZ), ktorej koniec pripadol na deň 20.01.2020. Nakoľko bola žaloba podaná na súd až dňa 29.05.2020, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby a za účinnosti § 54a OZ, súd v zmysle citovaného ustanovenia § 54a OZ, v spojení s § 103 OZ a § 879v OZ nemohol tento premlčaný nárok žalobcovi priznať.

23. Na podporu správnosti svojho záveru o premlčaní nároku (§ 103 OZ) súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Co/42/2019-176 zo dňa 26.06.2019, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15CoCsp/35/2020-132 zo dňa 07.10.2020, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoCsp/35/2020 - 137 zo dňa 09.12.2020, z ktorých vyplýva, že „z ustanovenia § 103 druhá veta OZ je zrejmé, že zákon viaže začiatok premlčania na dátum zročnosti tej nesplatennej splátky, pre nespĺnenie ktorej sa stal zročným celá dlh. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o 3 mesiace, keďže prvé 3 mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatniť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu ustanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, respektíve k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva. Veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne splateného dlhu na súde.

24. Na podporu svojich záverov súd ďalej poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, v ktorom odvolací súd skonštatoval, že „V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatennej splátky a nie samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti, resp. dorúčením žalovanému (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatnenia preto neuplynula splatnosťou poslednej splátky, pre ktorú žalobca vyhlasoval mimoriadnu splatnosť, ale splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využíva veriteľ právo na zosplatnenie. Pri využití práva na zosplatnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemôže veriteľ ihneď pristúpiť po omeškaní splátky k zosplatneniu, ale toto právo mu patrí až po tom, čo uplynie lehota troch mesiacov od nezaplatenia splátky. Túto lehotu poskytuje zákon spotrebiteľovi, aby si zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy a až po jej uplynutí nastáva strata výhody splátok. To však nemá vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť zročnosťou nesplnenej splátky.

25. Súd zároveň konštatuje, že nebolo možné žalobcovi priznať ani nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré v dôsledku nesplatenia istiny dlhu narastali a plynuli v čase, nakoľko počiatok plynutia premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného dlhu, teda úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú právny osud samotnej (premlčanej) pohľadávky. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi záväzkovo-právneho vzťahu nový vzťah (nové právo), ale dochádza len k zmene pôvodného vzťahu a to tak, že popri hlavnom záväzku (na zaplatenie istiny) je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi aj vedľajší

záväzkov (úroky z omeškania). Nie je preto možné prijať záver, že za každý deň omeškania vzniká veriteľovi nové a nové právo na zaplatenie úrokov z omeškania a to až do splatenia istiny, pričom každé jednotlivé právo na úroky z omeškania by sa malo premlčovať osobitne v samostatnej 3-ročnej premlčacej dobe, nakoľko by sa tým poprela samotná podstata úrokov z omeškania ako príslušenstva hlavnej pohľadávky a tiež by sa tým popieral inštitút premlčania ako taký. Pre vznik povinnosti dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, keď došlo k omeškaniu so splnením dlhu. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 1Cdo/157/2009 z 29.06.2010 dospel k rovnakému záveru, keď uviedol, že povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorázovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením záväzku a týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd SR aj v rozsudkoch sp. zn. 5Sžf/40/2015, 5Sžf/52/2014 a 5Sžf/66/2014 a 4Co/222/2005 (z 27.03.2008). Taktiež k rovnakým záverom dospel napr. aj Krajský súd v Košiciach v uznesení sp. zn. 17CoE/1/2017 z 07.06.2017, keď uviedol, že najneskôr sa všetky úroky z omeškania premlčia spolu s pohľadávkou a iný výklad by mal za následok, že napriek premlčaniu práva na splnenie hlavného záväzku by bol dlžník prostredníctvom vedľajšieho záväzku na zaplatenie úrokov z omeškania po dobu časovo neobmedzenú donucovaný na plnenie hlavného záväzku, čím by sa negovali právne dôsledky vyplývajúce z inštitútu premlčania a súčasne by sa nerešpektoval jeden zo základných princípov súkromného práva „bdelým patrí právo“. K podobným záverom dospel aj Krajský súd v Prešove v uznesení 23CoE/72/2012 z 21.03.2014, keď uviedol, že prijatie argumentácie, že nárok na úroky z omeškania prináleží veriteľovi 3 roky spätne pred podaním žaloby a to napriek premlčaniu istiny pohľadávky, by znamenalo, že vždy bude existovať „trojročný blok úrokov z omeškania“, ktorý by existoval izolovane a v podstate by bolo na vôli oprávneného, kedy by sa domáhal ich zaplatenia, pričom takáto „nadčasová“ povaha nie je právne udržateľná, nakoľko by znamenala nepostihnuteľnosť istej časti úrokov z omeškania inštitútom premlčania.

26. Pre premlčanie nároku nebolo potrebné a ani hospodárne vykonávať ďalšie dokazovanie a súdnu kontrolu ohľadom neprijateľných (neplatných zmluvných podmienok) v zmluve o úvere, ani ohľadom dodržania zákonných náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy a nebolo tiež potrebné zaoberať sa ani súladom výšky dohodnutých úrokov s dobrými mravmi.

27. Pokiaľ ide o rozhodovanie o trovách konaniach, žalovaný mal v spore plný úspech a preto by mu v zmysle § 255 ods. 1 CSP mal prislúchať nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania (100%). Nakoľko však žalovanému preukázateľne v spore žiadne trovy nevznikli, súd mu preto nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), (363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).